

Referat från den 9 december SPF Kamraternas Nobelfest 2023 på Bofors Hotell i Nobelstaden Karlskoga.

SPF Kamraterna anordnade lördag 9 november en egen Nobelfest på Bofors Hotel i Karlskoga. Cirka 12.30, efter lite förseningar pga väder och inväntande av anslutande länsbussar, lämnade 2 bussar Örebro, en från Teaterplan i Brunnsparcken och

en från resecentrum, med siktet inställt på Karlskoga. Vi som samlades på Teaterplan kunde konstatera att rimfrost och snö lämnat trädens grenar men att ett lätt snöfall pågick i det nollgradiga gråvädret. Bussen tog oss lugnt och säkert över Kilsbergen mot Nobelstaden Karlskoga. Uppe i bergen var det kallare än i Örebro så vi färdades genom ett riktigt vinterlandskap med snövallar och snötyngda träd. En ”vintertavla” med

olika nyanser av grått och vitt med inslag av grönt och enstaka nästan svarta vatten där isen inte hunnit lägga sig. Efter en dryg halvtimmes färd var vi framme vid det julpyntade hotellet. Bussen parkerade utanför ingången vilket var utomordentligt bekvämt.

Önskad dryck till maten kunde beställas i receptionen. Därefter gick vi upp till en trivsamt, julpyntad salong där vi underhölls med pianomusik och bjöds på varsitt glas bubbel. Vi ”sittninglade”, bekantade oss med varandra och trivdes

tillsammans. Buss 2 anlände efter en stund och när all hunnit avnjuta sitt glas bubbel ledde en grupp musiker från Karlskoga Kulturskola vårt intåg i matsalen där vi skulle avnjuta en tre-rätters Nobelmiddag serverad på nobelservicen. Alla var säkert förvåningsfulla på grund av den presenterade menyn. Förrätt - löjrom från Vänern, friterad potatis, surdegsgflarn, rödlök och vispad crème fraiche. Låter läckert, såg läckert ut och smakade utsökt. Huvudrätt - hjortytterfillé, potatiskaka smaksatt med västerbottensost, smörstekt svamp, jordärtsskockspuré och rödvinnssås allt toppat

med lite dekorativt kryddgrönt. Smakade lika utsökt som förrätten. Dessert - messmörspanacota, myltade hjortron, rostad sockerkaka och vaniljglass. En perfekt avslutning på en härlig måltid. Till de olika rätterna intogs dryck efter eget val.

Vinpaketet som erbjöds visade sig innehålla viner som väl gifte sig med de olika rätterna. Mellan rätterna underhölls vi av elever från

Karlskoga Kulturskola. Under hela middagen fylldes matsalen, som vanligt när seniorer träffas, av sorlet från samtal och glada skratt. När middagen var avslutad begav vi oss åter till salongen där festligheterna startat. Vi var nu försedda med kaffe eller te när vi bänkade oss för en föreställning om nobelprisets tillkomst vid det förra sekelskiftet. En skådespelare, som personifierade

Ragnar Sohlman, tog oss med på en spännande färd genom historien om Nobelpriset. ”Ragnar” berättade att han under en period mellan 1893 och Alfred Nobels död 1896 varit hans assistent och närmaste medarbetare. Han berättade om sin sorg när Alfred Nobel gått bort och om hur han upplevde det att han, trots sin ungdom endast 26 år, utsetts av Nobel att skapa en stiftelse för att kunna dela ut årliga pris till världens mest framstående författare och vetenskapsmän samt till den/de som förtjänstfullt arbetat för fred. Ragnar och en ytterligare kollega

samt en jurist ägnade ett antal år åt detta arbete. Alfred Nobels släktingar var inte överförtjusta i att hans enorma förmögenhet skulle avsättas för att dela ut priser istället för att tillfalla dem. Det uppstod en strid om fransk eller svensk lagstiftning skulle tillämpas på världsmedborgaren Alfred Nobels testamente. Till

slut kom svensk lagstiftning att tillämpas eftersom Alfred gjort stora och framåtsyftande investeringar i Karlskoga men också till stor del beroende på att han hade sina 3 hästar stallade i Karlskoga. När testamentet godkännts vidtog arbetet med att inrätta Nobelstiftelsen och att övertyga de av Nobel utsedda institutionerna som skulle besluta om pristagare om att delta. Det visade sig vara ganska svårt men till slut lyckades det och de första priserna kunde delas ut 1901. Priser delades ut inom fysik, kemi, fysiologi/medicin och litteratur samt för fredsarbete.

En av de första pristagarna var Wilhelm Röntgen. Berättelsen led nu mot sitt slut den avslutades med några ord om Ragnars liv efter det att arbetet med att starta Nobelstiftelsen var klart. ”Ragnar” avtackades med varma applåder varefter ett 65-tal seniorer, många från SPF Seniorerna Kamraterna men också från andra föreningar i länet, lämnade det vackert julupplysta hotellet för att bänka sig i respektive buss för återfärd till Hemorten genom vintermörkret. En allt igenom trevlig, lyckad och minnesvärd eftermiddag avslutades med att Hans Emanuelsson tackade alla som deltagit samtidigt som han lämnade lite information om kommande arrangemang.

Text: S Karlsson Arevång Bild: A Calleberg